

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 17Csp/43/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7918201195
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Ďurková
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2019:7918201195.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov sudkyňou JUDr. Renatou Ďurkovou v spore žalobcu: Všeobecná úverová banka, a.s., Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, právne zastúpeného: Jakubčák, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Michalská 14, 811 03 Bratislava, proti žalovaným: 1/ K. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. B. 0, 2/ D. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XX/XX, XXX XX L., v konaní o zaplatenie 26.061,44 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Návrh žalovanej na prerušenie konania zamieťa.

II. Konanie v časti o zaplatenie zmluvného úroku vo výške 1.421,69 Eur a poplatkov vo výške 80 Eur zastavuje.

III. Žalovaní v 1/ a 2/ rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 24.559,75 Eur spolu s 5,05% úrokom z omeškania ročne zo sumy 24.559,75 Eur od 02.04.2015 do zaplatenia a to v mesačných splátkach po 680 Eur splatných vždy do 25. dňa toho ktorého mesiaca vopred, počnúc od právoplatnosti rozsudku do zaplatenia, pod následkom straty výhody splátok v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky.

IV. Žalobcovi priznáva voči žalovaným v 1/ a 2/ rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 88%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa pôvodnou žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 14.03.2018 domáhal zaplatenia sumy 26.061,44Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy istiny 24.559,75 Eur od 02.04.2015 do zaplatenia a náhrady trov konania. Podanie žaloby odôvodnil tým, že žalovaní uzatvorili so žalobcom dňa 16.01.2014 Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ č. 011011811201213 (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej bol žalovaným poskytnutý úver vo výške 25.000 Eur s úrokovou sadzbou 14,30% ročne ku dňu schválenia úveru. Žalovaní sa zaviazali splácať úver pravidelnými 120 mesačnými splátkami vrátane poisťného vo výške 401,99 Eur mesačne počnúc dňom 26.03.2014 vždy k 26. dňu príslušného mesiaca, pri RPMN 15,75%. Posledná splátka mala byť uhradená 26.12.2023. Zo strany žalovaných došlo k porušeniu zmluvou dohodnutých podmienok, žalovaní sa dostali do omeškania so splácaním splátok, napriek upomienkam splátky žalobcovi nezaplatili. Žalobca bol z tohto dôvodu nútený listom zo dňa 19.01.2015 vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, kde žalovaných vyzval na zaplatenie úveru s príslušenstvom do 7 dní od doručenia tejto výzvy, ktorú žalovaní prevzali dňa 25.03.2015. Úver sa tak stal splatným 01.04.2015. Zostatok istiny úveru 24.559,75 Eur predstavuje rozdiel poskytnutého úveru vo výške 25.000 Eur a splátok istiny úveru vo výške 442,68 Eur. Žalobca si tiež uplatňoval dlh na zmluvnom úroku 1421,69 Eur a poplatky 80 Eur.

2. Na preukázanie uvedených skutkových tvrdení žalobca ako dôkazy označil a pripojil zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „flexipôžička“, výzvu na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom, kópiu doručanky, upomienky.

3. Súdu sa nepodarilo doručiť žalovanému v 1/ rade do vlastných rúk, preto súd doručoval žalovanému v 1/ rade žalobu spolu s prílohami zákonným spôsobom podľa § 116 ods. 2 CSP.

4. Žalovaná v 2/ rade sa k žalobe písomne vyjadrila podaním doručeným súdu 31.10.2018, v ktorom uviedla, že dňa 16.01.2014 spolu so žalovaným v 1/ rade, v tej dobe jej manželom so žalobcom zmluvu o úvere, ktoré finančné prostriedky nadobudli do BSM. Dňa 02.09.2015 bolo ich manželstvo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Trebišov sp. zn. 11C/207/2015. Dňa 10.02.2017 podala žalovaná v 2/ rade návrh na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, kde navrhla tento záväzok voči žalobcovi rozdeliť medzi žalovanú v 2/ rade a žalovaného v 1/ rade rovným dielom. Odmietla sama uhradiť dlžnú sumu. Z predmetného záväzku je ochotná uhradiť maximálne polovicu dlžnej sumy a za tým účelom je ochotná pristúpiť na splátkový kalendár. Navrhla, aby súd prerušil konanie v zmysle ust. § 162 CSP a to až do doby pokiaľ nenadobudne právoplatnosť rozsudok, ktorým bude rozhodnuté o vyporiadaní BSM medzi žalovanými.

5. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré sa žalovaný v 1/ rade nedostavil, svoju neprítomnosť neospravedlnil ani nepožiadaval súd o odročenie pojednávania, preto súd vykonal pojednávanie v jeho neprítomnosti.

6. Vykonaným dokazovaním bol zistený tento skutkový stav:

7. Žalobca podal žalobu tak, ako je to popísané v bode 1. tohto odôvodnenia. Pred otvorením pojednávania právny zástupca žalobcu zobral žalobu v časti o zaplatenie zmluvného úroku vo výške 1.421,69 Eur a poplatkov v sume 80 Eur späť a konanie v tejto časti žiadal zastaviť. Predmetom konania tak zostal nárok žalobcu na zaplatenie čistej istiny. Zároveň uviedol, že žalobca dáva možnosť žalovaným uhradiť dlžnú istinu 24.559,75 Eur v 36 mesačných splátkach. Zároveň uviedol, že podľa jeho názoru nie sú splnené podmienky na prerušenie konania.

8. Zástupca žalovanej v 2/ rade na pojednávaní uviedol, že úver, ktorý je predmetom tohto konania je predmetom BSM - žalovaných. Finančné prostriedky, ktoré žalovaní dostali boli použité na potreby žalovaného v 1/ rade a žalovaná v 2/ rade neprišla s týmito finančnými prostriedkami do kontaktu, preto navrhol prerušiť konanie do ukončenia konania o vyporiadaní BSM. Tiež navrhol, aby súd odročil pojednávanie za účelom získania stanoviska žalovanej, či táto bude súhlasiť s návrhom žalobcu uhradiť dlh v 36 mesačných splátkach.

9. Zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „flexipôžička“ vyplýva, že žalobca a žalovaní uzatvorili dňa 16.01.2014 predmetnú zmluvu v súlade s ust. § 497 a nasl. zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 25.000 Eur, s dobou splácania 118 mesiacov, dátum prvej anuitnej splátky 26.03.2014, dátum poslednej anuitnej splátky dňa 26.12.2023, pri výške úrokovej sadzby 14,30% ročne ku dňu schválenia úveru. Výška mesačnej splátky bola dohodnutá na 401,99 Eur vrátane poistného. Súčasťou úverovej zmluvy boli všeobecné obchodné podmienky VÚB, a.s., na poskytovanie spotrebných úverov fyzickým osobám - občanom. Žalovaní uhradili na istinu 442,68 Eur, čo vyplýva z histórie transakcií na účte.

10. Listom zo dňa 17.03.2015 žalobca oznámil žalovaným, že z dôvodu, že aj napriek predchádzajúcim upomienkam neuhradili dlžnú pohľadávku banky, dnešným dňom, t. j. dňom 17.03.2015 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru vrátane s príslušenstva so zostatkom 26.061,44 Eur. Zároveň vyzval žalovaných na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom a to v lehote do 7 dní odo dňa doručenia tejto výzvy. Žalovaná v 2/ rade prevzala výzvu dňa 25.03.2015, čo je zrejme z pripojenej fotokópie doručanky.

11. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

12. Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

13. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

14. Podľa § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

15. Podľa § 1 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v stave účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len Zákona o spotrebiteľských úveroch), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

16. Podľa § 2 písm. a), b) Zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie
a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, 5a)
b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 52 ods.1, 2, 3, 4 zákona č. 140/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 144 CSP, žalobca môže vziať žalobu späť. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej (§ 145 ods. 2 CSP).

19. Na základe vykonaného dokazovania a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd dospel k záveru, že nárok žalobcu je v celom rozsahu dôvodný. Žalobca a žalovaní uzatvorili Zmluvu o úvere, na základe ktorej bol žalovaným poskytnutý úver zo strany žalobcu vo výške 25.000 Eur. Žalovaní sa podľa zmluvy zaviazali vrátiť poskytnuté finančné prostriedky v splátkach, avšak svoju povinnosť si nesplnili. Keďže žalovaní prestali splácať úver, žalobca úver zosplatnil ku dňu 17.03.2015. Žalobca požaduje od žalovaných po čiastočnom späťvzati žaloby v časti zmluvných úrokov v sume 1421,69 Eur a poplatkov v sume 80 Eur, vrátenie iba čistej sumy istiny po odrátaní sumy 442,68 Eur, ktorú žalovaní zaplatili v prospech žalobcu na istinu, teda zaplatenie sumy 24.559,75 Eur.

20. V časti zaplatenia zmluvných úrokov a poplatkov spolu vo výške 1.501,69 Eur súd konanie v dôsledku čiastočného späťvzatia žaloby, konanie v tejto časti zastavil.

21. Vzhľadom na to, že žalovaní skutkové tvrdenia žalobcu žiadnym spôsobom nepopreli, v priebehu konania nepreukázali, že by pohľadávka žalobcu zanikla splnením alebo iným spôsobom, žalobcom uplatnený nárok vyplýva z ním predložených listinných dôkazov, súd žalobe vyhovel a žalovaných zaviazal na zaplatenie dlžnej sumy spoločne a nerozdielne tak, ako je to uvedené v treťom výroku rozsudku.

22. Žalovaný v 1/ rade bol v konaní pasívny, k žalobe sa nevyjadril. Žalovaná v 2/ rade rovnako nepoprela skutkové tvrdenia žalobcu, naopak potvrdila, že nárok žalobcu uznáva, so žalovaným v 1/ rade podpísali spoločne zmluvu o úvere, avšak so žalovaným v 1/ rade sú už právoplatne rozvedení, a t. č. na Okresnom súde prebieha konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, preto aj finančné prostriedky z tohto úveru patria do BSM. Navrhla preto, aby súd toto konanie prerušil do právoplatného skončenia veci o vyporiadani BSM.

23. Súd tomuto návrhu žalovanej v 2/ rade nevyhovel, nakoľko nezistil splnenie podmienok na prerušenie konania. V tomto konaní ide o zmluvný vzťah medzi žalovanými ako dlžníkmi na jednej strane a žalobcom ako bankou na strane druhej, založený zmluvou o spotrebiteľskom úvere, z ktorého sú žalovaní povinní uhradiť žalobcovi sumu spoločne a nerozdielne. Preto návrh žalobkyne v 2/ rade na prerušenie konania zamietol.

24. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

25. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

26. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorý vo svojom § 3 stanovuje, že výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

27. Žalovaní sa dostali so splatením svojho dlhu do omeškania, vznikol žalobcovi aj nárok na úrok z omeškania v súlade s ust. § 517 Občianskeho zákonníka, a teda súd priznal žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy istiny 24.559,75 Eur od 02.04.2015, t. j. po márnom uplynutí dodatočne poskytnutej lehoty žalobcom na splnenie povinnosti (25.3.2015 + 7 dní) do zaplatenia.

28. Ustanovenie § 232 ods. 3 CSP <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>> upravuje lehotu, v ktorej je potrebné splniť povinnosť uloženú v rozsudku. Základná zákonná lehota je tri dni a začína plynúť od právoplatnosti rozsudku. Základná úprava tejto lehoty však pripúšťa výnimku, keď v odôvodnených prípadoch môže súd určiť dlhšiu lehotu, čo zahŕňa aj možnosť určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí súd, pričom súd súčasne môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia (§ 232 ods. 4 CSP <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>>).

29. Súd umožnil žalovaným vzhľadom na návrh žalobcu uhradiť dlžnú sumu v splátkach, zaplatiť celý dlh v 36 mesačných splátkach po 680 Eur. Na tomto mieste súd považuje za potrebné uviesť, že nepovažoval za účelne a hospodárne odročiť pojednávanie tak, ako to navrhol splnomocnenec žalovanej v 2/ rade, za účelom zistenia stanoviska žalovanej v 2/ rade, či táto bude súhlasiť s postupným splatením dlhu. Súd vychádzal zo základných princípov Civilného sporového poriadku, konkrétne čl. 11 ods. 3, podľa ktorého, kto sa v styku so súdom alebo verejne prihlási k určitej profesijnej odbornosti, považuje sa za schopného konať s náležitou znalosťou veci spojenou s touto odbornosťou. Súd predpokladá, že splnomocnenec žalovanej v 2/ rade ako osoba s vysokoškolským vzdelaním bol uzrozumený s predmetom tohto konania, v ktorom išlo o zaplatenie vyššej peňažnej sumy, preto tomuto nič nebránilo aby na pojednávaní súdu predložil listinné dôkazy preukazujúce majetkové pomery žalovanej v 2/ rade, ktorá by odôvodňovala úvahu súdu určiť dlhšiu lehotu na plnenie, teda uloženie nižšej mesačnej splátky.

30. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

31. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

32. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

33. V súlade s citovaným ustanovením § 255 ods.1 a 2 a § 262 ods. 1 a 2 CSP priznal súd žalobcovi náhradu trov konania, keďže mal žalobca v konaní plný úspech. O výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia odvolanie na Okresný súd Trebišov (§ 362 ods.1 CSP).

Podľa ust. §-u 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. §-u 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. §-u 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v ods. 1, ak táto vada má vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.